

◆ Poeziya

Vəliyulla NOVRUZ

SİZƏ GÜVƏNDİYİM DAĞLAR

Sizə güvəndiyim dağlar,
Mən sizdən uman oldum.
Zirvədə vüqarlıydım,
Dərədə duman oldum.

Sıldırımlı qayalar
Yolumu kəsdi nədən?
Soyuq dağ küləkləri
Üstümə əsdi nədən?

Sinəmə dağ çəkildi,
Sızladım için-için.
Yanıb oda qalandım,
Dağlandı çölüm, içim.

Çiynimdə dağ götürdüm,
Dərdim dağlardan ağır.
Dağlanmış bir ürəyəm,
Saçlarıma qar yağır...

Düzlərimdə gül-çiçək,
Yamacımda dərd bitər,
Gözlərim də nəm dolu,
Çəkdiyim dağlar yetər.

Sizə güvəndiyim dağlar,
Siz məni sındırdınız.
SİNƏMƏ DAĞ ÇƏKDİNİZ,
Od vurub yandırdınız.

BU PAYIZ GÖZÜMDƏ QIZIL PAYIZDI

Bu payız necə də gözəldir, Allah!
Ağaclar sarışın bir qıza bənzər.
Budaqdan asılan sarı yarpaqlar
Gecələr sayrışan ulduza bənzər.

Sarı libasını geyinir meşə,
Dünyanın ən gözəl qızı payızdı.
Günəşin şöləsi yayılır döşə,
Bu payız gözümdə qızıl payızdı.

İnsanın üzünə gülür çöl, çəmən.
Solub saralsa da gülü, çiçəyi.
Gözəllik önündə sehirlənmişəm,
Saçımı oxşayır payız küləyi.

Narın yağış yağır otların üstə,
Ağaclar yarpaqdan çətirlənibdi.
Güllərin qoynuna sinən damlalar,
İlahi, gör necə ətirlənibdi.

Xəzan çiçəyindən bağlayır dəstə,
Ana təbiəti seyrə gələnələr.
Qonub ağacların gövdəsi üstə,
Meşəyə səs salır ağacdələnlər.

Durnalar dəstəylə qatarlanıbdı,
Havadan sis-duman qorxusu gəlir.
Hələ yığılmayıb bağların barı,
Heyvanın nə şirin qoxusu gəlir.

Bu payız köç edən gözələ dönər,
Ağlar bulaqların gözləri dolar.
Yarpaqlar tökülüb xəzələ dönər,
Payızdan bir həzin xatirə qalar.

BİR ARZU, BİR ÜMİD YAŞADAR MƏNİ

Nə yaxşı arxalı bu dağlar varmış,
Axaqlı, baxarlı bulaqlar varmış.
Arxamca əl edən budaqlar varmış,
Gözəldir yurdumun çölü, çəmənini,
Bir arzu, bir ümid yaşadar məni.

Elə bil qəlbimə çökmüşdü duman,
Sarılıb tökülən yarpaq kimi idim.
Susuz səhralarda alışıb yanan,
Yağışı gözləyən torpaq kimi idim.
Hayandan ələnilib yağdı bu yağış,
Duyğuma, hissimə axdı bu yağış,
Düzlər göz oxşayan yaşıl səmənini,
Bir arzu, bir ümid yaşadar məni.

Dağlarda nə yaman əsir küləklər,
Solur yamaclarda güllər, çiçəklər.
Gördüm ki havadan qar-yağış gəlir,
Onda başa düşdüm soyuq qış gəlir.
Dəyişkən havalar mənə bəllidir,
Payızın gəlişi xoş təsəllidir.

Yolumu kəssə də dağların çəni,
Bir arzu, bir ümid yaşadar məni.
Külək də bu qarı sovurur göyə,
Meşədə ağaclar baltalanıbdı.
Quşlar da soyuqdan donmasın deyər,
Evlərin damında daldalanıbdı.
Bu bahar nə yaman gecikdi belə,
Köçəri quşlar da dönməyib hələ,
Bu torpaq hər zaman göyərdər dəni,
Bir arzu, bir ümid yaşadar məni.

Cəlilabad